

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 31/17

Λουξεμβούργο, 15 Μαρτίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-536/15
Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV και Vodafone Libertel BV κατά Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

Η συγκατάθεση συνδρομητή τηλεφώνου για τη δημοσίευση των δεδομένων του καλύπτει και τη χρήση τους σε άλλο κράτος μέλος

Το σε μεγάλο βαθμό εναρμονισμένο ρυθμιστικό πλαίσιο καθιστά δυνατή τη διασφάλιση σε ολόκληρη την Ένωση της ομοιόμορφης τήρησης των απαιτήσεων σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων των συνδρομητών

Η βελγική εταιρία European Directory Assistance (EDA) προσφέρει υπηρεσίες πληροφοριών καταλόγου και καταλόγου συνδρομητών, διαθέσιμες από το βελγικό έδαφος. Η εταιρία αυτή ζήτησε από τις επιχειρήσεις που χορηγούν αριθμούς τηλεφώνου σε συνδρομητές στις Κάτω Χώρες (δηλαδή από τις Tele2, Ziggo και Vodafone Libertel) να θέσουν στη διάθεσή της τα δεδομένα των συνδρομητών τους, επικαλούμενη σχετική υποχρέωση την οποία προβλέπει η ολλανδική νομοθεσία που αποτελεί μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της ευρωπαϊκής οδηγίας καθολικής υπηρεσίας¹. Οι ως άνω επιχειρήσεις, εκτιμώντας ότι δεν είχαν υποχρέωση να διαθέσουν τα επίμαχα δεδομένα σε επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος, αρνήθηκαν να ικανοποιήσουν το ανωτέρω αίτημα.

Το College van Beroep voor het bedrijfsleven (διοικητικό δικαστήριο αρμόδιο για οικονομικές υποθέσεις, Κάτω Χώρες) το οποίο επιλήφθηκε της διαφοράς υπέβαλε προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο. Πέρα από το ζήτημα αν ορισμένη επιχείρηση υποχρεούται να θέτει τα δεδομένα των συνδρομητών της στη διάθεση εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος παρόχου υπηρεσιών τηλεφωνικού καταλόγου και καταλόγου συνδρομητών, το δικαστήριο αυτό ζητεί, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, να διευκρινιστεί αν πρέπει να δίνεται στους συνδρομητές η δυνατότητα να επιλέγουν αν θα παράσχουν ή όχι τη συγκατάθεσή τους ανάλογα με τις χώρες όπου προσφέρει τις υπηρεσίες της η εταιρία που ζητεί τις πληροφορίες. Ως προς το σημείο αυτό, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται σχετικά με τη στάθμιση μεταξύ της τήρησης της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων και της προστασίας της ιδιωτικής ζωής.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο κρίνει, απαντώντας στο πρώτο ερώτημα, ότι η **οδηγία καθολικής υπηρεσίας καλύπτει επίσης κάθε αίτημα επιχείρησης εγκατεστημένης σε διαφορετικό κράτος μέλος από εκείνο όπου είναι εγκατεστημένες οι επιχειρήσεις που χορηγούν αριθμούς τηλεφώνου σε συνδρομητές.**

Συγκεκριμένα, από το ίδιο το γράμμα του κρίσιμου άρθρου² της οδηγίας καθολικής υπηρεσίας προκύπτει ότι καλύπτεται κάθε εύλογο αίτημα διάθεσης πληροφοριών στο πλαίσιο της παροχής διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγου και καταλόγου συνδρομητών. Επιπλέον, το άρθρο αυτό επιβάλλει η εν λόγω διάθεση πληροφοριών να γίνεται υπό όρους μη ενέχοντες διακρίσεις.

Τα άρθρο αυτό δεν διακρίνει συνεπώς ανάλογα με το αν το αίτημα υποβάλλεται από επιχείρηση εγκατεστημένη στο ίδιο κράτος μέλος με την επιχείρηση προς την οποία αυτό απευθύνεται ή από επιχείρηση εγκατεστημένη σε διαφορετικό κράτος μέλος. Το ότι το άρθρο αυτό δεν διακρίνει ως

¹ Οδηγία 2002/22/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία καθολικής υπηρεσίας) (ΕΕ 2009, L 337, σ. 11).

² Άρθρο 25, παράγραφος 2, της οδηγίας.

προς το ζήτημα αυτό συνάδει με τον σκοπό που επιδιώκει η οδηγία ο οποίος συνίσταται ιδίως στην εξασφάλιση της πρόσβασης, σε ολόκληρη την Ένωση, σε διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες καλής ποιότητας μέσω πραγματικού ανταγωνισμού και επιλογών.

Επιπλέον, δεν συνάδει με την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων η απόρριψη του αιτήματος να τεθούν τα δεδομένα των συνδρομητών στη διάθεση της επιχείρησης που τα ζητεί για τον μοναδικό λόγο ότι αυτή είναι εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος.

Όσον αφορά το ζήτημα αν πρέπει να δίνεται στους συνδρομητές η δυνατότητα να επιλέγουν αν θα παράσχουν ή όχι τη συγκατάθεσή τους ανάλογα με τις χώρες όπου προσφέρει τις υπηρεσίες της η εταιρία που ζητεί τις πληροφορίες, το Δικαστήριο παραπέμπει στην προηγούμενη νομολογία του³. Εφόσον ο συνδρομητής ενημερώθηκε από την επιχείρηση που του χορήγησε αριθμό τηλεφώνου για το ενδεχόμενο διαβίβασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τον αφορούν σε τρίτη επιχείρηση με σκοπό τη δημοσίευσή τους σε δημόσιο κατάλογο και ενέκρινε τη δημοσίευση των δεδομένων αυτών σε τέτοιο κατάλογο, τότε για τη διαβίβαση των ίδιων αυτών δεδομένων σε άλλη επιχείρηση δεν απαιτείται εκ νέου η συγκατάθεσή του, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται ότι τα συγκεκριμένα δεδομένα δεν θα χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς εκτός από αυτούς για τους οποίους συνελέγησαν ενόψει της αρχικής δημοσιεύσεώς τους.

Συγκεκριμένα, υπό τις συνθήκες αυτές, **η διαβίβαση των ως άνω δεδομένων σε άλλη επιχείρηση με σκοπό την έκδοση δημοσίου καταλόγου χωρίς ο συνδρομητής αυτός να δώσει εκ νέου τη συγκατάθεσή του, δεν θίγει την ουσία του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα**, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 8 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξάλλου, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, ανεξαρτήτως του τόπου εγκαταστάσεώς της, η επιχείρηση που παρέχει διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες καταλόγου και υπηρεσίες καταλόγου συνδρομητών ασκεί τη δραστηριότητά της υπό εναρμονισμένο, σε μεγάλο βαθμό, ρυθμιστικό πλαίσιο το οποίο καθιστά δυνατή τη διασφάλιση σε ολόκληρη την Ένωση της ομοιόμορφης τήρησης των απαιτήσεων σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων των συνδρομητών.

Κατά συνέπεια, **η επιχείρηση που χορηγεί αριθμούς τηλεφώνου στους συνδρομητές της δεν απαιτείται να διατυπώνει το αίτημα παροχής συγκατάθεσης που απευθύνει στους συνδρομητές κατά τρόπον ώστε αυτοί να παρέχουν τη συγκατάθεσή τους χωριστά για κάθε κράτος μέλος** προς το οποίο ενδέχεται να διαβιβαστούν τα δεδομένα που τους αφορούν.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Μαΐου 2011, Deutsche Telekom (C-543/09).